

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010558
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122010558.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.01.2024 v trestnej veci proti obž. A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/27/2022 zo dňa 05.04.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd Prešov v bode 1 uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., C. XXXX/XX z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, pretože:

- v období od 10.09.2021 do 30.06.2022 v C. a inde, si ako biologický otec D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky D. B., nar. XX.XX.XXXX na adrese C., E. C. XXXX/XX, z nebanlivosti neplnil riadne a včas svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ktorá mu vyplýva priamo z § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči dcére D. B. vo výške najmenej 268,83 Eur, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za rovnaký trestný čin právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 5T/25/2021-186 zo dňa 30.08.2021, právoplatným a vykonateľným dňa 18.09.2021.

Za to mu podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pri prevahe poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, oproti neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov.

V bode 2 podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku súd oslobodil obž. A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., C. XXXX/XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1Pv 86/22/7707, ktorá na neho bola podaná dňa 04.04.2022 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že: v období od 10.9.2021 až doposiaľ v C. a inde si ako manžel D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., E. C. F. XXXX/XX úmyselne neplní svoju povinnosť vyživovať iného, hoci rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 29Pc/66/2018-74 zo dňa 01.07.2019, právoplatným dňa 03.07.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2020 bol zaviazaný platiť z titulu manželského výživného pre manželku D. B. výživné vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky, počnúc dňom 24.09.2018 opakovane do budúca, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči manželke D. B. vo výške najmenej 700,- Eur, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za rovnaký trestný čin právoplatne odsúdený

trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 5T/25/2021-186 zo dňa 30.08.2021, právoplatným a vykonateľným dňa 18.09.2021, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné: nestotožňuje sa s názorom samosudcu okresného súdu v tom smere, že vo vzťahu k dcére D. B., nar. XX.XX.XXXX, menovaného obžalovaného uznal ako vinného z nedbanlivostného trestného činu s tým, že si riadne a včas neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ktorá mu vyplýva priamo z § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, čím mu za uvedené obdobie od 10.09.2021 do 30.06.2022 vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 268,83 Eur. Je pravdou tá skutočnosť, že v priebehu hlavného pojednávania bolo zistené a to výsluchom znalca G. G. H., že obž. A. B. sa liečil na chronickú obštrukčnú chorobu pľúc GOLD IV/D- akútne prepuknutie na podklade baktérie pseudomonas aeruginosa, stav po obojstrannom zápale pľúc na podklade baktérii pseudomonas aeruginosa a haemophilus influenzae v januári 2022, stav po zápale pravých pľúc s tvorbou hnisavých ložísk - abscesov, v novembri 2021 bronchiálnu astmu, s ťažkou závislosťou na kortikoidoch — lieky proti zápalu, príznak obštrukčného spánkového apnoe ťažkého stupňa - zástava dýchania počas spánku s potrebou používania masky na dýchanie - BiPAP, cystickú - dutinkovú degeneráciu pľúc v poslednom štádiu, zrnčenie a zväčšenie lymfatických uzlín v medzihrudí a v oblasti pľúc vpravo, pľúcnu hypertenziu ťažkého stupňa, rozsiahle cystické - dutinkové rozšírenia priedušiek s prítomnosťou emfyzému - rozdutia s bulami s obrazom mozaiky obojstranne, stav po covidovej infekcii v marci 2022, pričom z medicínskeho hľadiska bol obžalovanému priznaný invalidný dôchodok od 01.05.1987, kde nie je možné vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa znalca presne stanoviť typ práce, ktorú by mohol menovaný obžalovaný vykonávať v riadnom pracovnom pomere, prípadne na základe dohody o vykonaní práce, lebo pracovné zaradenie obžalovaného je v jeho prípade výrazne limitované jeho zdravotným stavom. Podľa znalca sa lieči na nevyliciteľnú chorobu, chronickú obštrukčnú chorobu pľúc s degeneratívnymi zmenami pľúc, v poslednom štádiu, pričom podľa lekárskej správy zo dňa 3. februára 2023, sa u neho vykonávajú predtransplantačné vyšetrenia k transplantácií pľúc. Vzhľadom k vyššie uvedenému sú dôvody zmeny formy zavinenia na nedbanlivostný, trestný čin opodstatnené, avšak obž. A. B. neplní vyživovaciu povinnosť voči dcére D. od 10.09.2021 do 30.06.2022, teda do dňa, kedy dcéra D. skončila školu ako vyučená čašníčka na SOU G. I. C.. Rozsudkom Okresného súdu v Prešove č.k.: 27P 239/2018-54 zo dňa 02.07.2019, právoplatným dňa 11.06.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2019, súd nariadil obž. A. B. prispievať na výživu dcéry D. B. sumou vo výške 150,-Eur mesačne a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 24.09.2018 opakovane do budúca k rukám matky, čím za uvedené obdobie menovanému obžalovanému vznikol dlh na výživnom voči dcére D. B. vo výške 1.500,- Eur. Samosudca Okresného súdu Prešov rozsudkom sp.zn.: 41T/27/2022 zo dňa 05.04.2023 kladie obžalovanému za vinu, že si z nedbanlivosti neplní riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére D. B., ktorá mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 268,83 Eur. Zo spomínaného rozhodnutia taktiež vyplýva, kde bol menovaný obžalovaný vo vyššie spomínanom období zamestnaný, výška jeho príjmu a že od 28.04.2022 je mu vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 323,00 Eur, čo vyplýva zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov. Taktiež z rozhodnutia vyplýva, že v zmysle zákona č. 244/2021 Z. z. bola určená od 01.07.2021 suma životného minima vo výške 99,56 Eur a v zmysle zákona č. 227/2022 Z. z. od 01.07.2022 vo výške 107,03 Eur. V období neplatenia výživného, bola dcéra obž. A. B. žiačkou SOU, ako bolo už vyššie spomínané. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obž. A. B. má v registri trestov štyri záznamy, z toho tri záznamy sú za neplnenie vyživovacej povinnosti. Naposledy bol za rovnaký trestný čin, teda za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 5T/25/2021-186 zo dňa 30.08.2021, právoplatným a vykonateľným dňa 18.09.2021, teda opakovane pokračoval v páchaní rovnakej trestnej činnosti. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp.zn.: 41T/27/2022 zo dňa 05.04.2023 bol síce obž. A. B. uznaný ako vinný, že si z nedbanlivosti neplnil svoju zákonnú povinnosť voči svojej dcére D. B., avšak nebol súdom zaviazaný k povinnosti v zmysle § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zákona, teda zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom, či už v plnom rozsahu, alebo 30 % zo sumy životného minima podľa zákona o rodine. Tvrdenie súdu, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, či obžalovaný vedel o tejto skutočnosti, teda o povinnosti,

ktorá mu vyplýva priamo z § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., teda plniť si vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, je neopodstatnené. Ako sa vraví: „Neznalosť zákona neospravedlňuje.“ To, že menovaný obžalovaný o tejto povinnosti nevedel, nemá byť na škodu jeho dieťaťa. Vzhľadom na uvedené, keďže už bol dôvod na zmenu formy zavinenia z úmyselného trestného činu na nedbanlivostný trestný čin kvôli zdravotnému stavu menovaného obvineného má však za to, že vzhľadom na opakované páchanie toho istého trestného činu obžalovaným (aj keď na predchádzajúce dva záznamy v registri trestov za § 207 ods. 1 Tr. zákona sa už neprihliada, nakoľko sa menovaný osvedčil), tento bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za rovnaký trestný čin (§ 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona) právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 5T/25/2021-186 zo dňa 30.08.2021, právoplatným a vykonateľným dňa 18.09.2021, preto bolo potrebné obž. A. B. zaviazať k povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na výživnom, čo však súd nevykonal. Čo sa týka výživného vo vzťahu k manželke (toho času už bývalej manželke) D. B., nar. XX.XX.XXXX, súd podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp.zn.: 1Pv 86/22/7707 stým, že skutok nie je trestným činom. V rozsudku, vyššie spomínanom je okrem zdravotného stavu obžalovaného, spomínaný aj zdravotný stav poškodenej, teda, že manželka obžalovaného je po infarkte, po operácii srdca, je diabetička, má ťažký stupeň koksatrózy, berie 21 liekov denne. Musí mať dia stravu (strava pre diabetikov), potrebuje peniaze na lieky a k tomu ešte nie je zahrnuté oblečenie, hygiena, atď., pričom len ona sama sa doposiaľ stará o ich spoločnú dcéru D.. Keďže obž. A. B. míňal peniaze na ich spoločnú staršiu dcéru, ktorá je už vydatá a žije v Poprade, preto sa rozhodla, aby mu bol odobratý vodičský preukaz, nakoľko jej manžel peniaze míňal na benzín, chodil autom skoro 2-krát do týždňa do Popradu namiesto toho, aby platil výživné. Taktiež si A. B. privyrába tzv. načierno, pričom ona má invalidný dôchodok 276,20 Eur a len za 1 izbový byt platí 250-270,-Eur mesačne (vyjadrenie poškodenej na č.l. 11 doz. spisu, má byť aj súčasťou trestného spisu 41T/27/2022 a výsluch na HP). Rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 29Pc/66/2018-74 zo dňa 01.07.2019, právoplatným dňa 03.07.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2020 bol obžalovaný zviazaný platiť z titulu manželského výživného pre manželku D. B., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky. Manželstvo pošk. D. B. a obž. A. B. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 309Pc/16/2021-42 zo dňa 08.11.2021, právoplatným dňa 23.12.2022 a vykonateľným dňa 23.12.2022. Súd má za to, že skutok nie je trestným činom, pretože zákon o rodine neustanovuje žiadnu minimálnu výšku vyživovacej povinnosti medzi manželmi. V § 71 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto vyživovaciu povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Keď berieme do úvahy obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti menovaným obžalovaným vo vzťahu k jeho manželke od 10.09.2021 do právoplatnosti rozsudku o ich rozvode, teda do 23.12.2022, menovaný má vo vzťahu k svojej manželke z titulu manželského výživného dlh vo výške 1.600,- Eur a to vrátane mesiaca december 2022. Výživné z titulu manželského výživného bolo uložené rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 29Pc/66/2018-74 zo dňa 01.07.2019, právoplatným dňa 03.07.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2020. Manželka obžalovaného mala na starosti aj ich spoločnú dcéru, ktorá ukončila školu 30.06.2022, pričom obžalovaný neprejavoval žiadnym spôsobom starostlivosť ani o manželku, ani o ich spoločnú dcéru D., nar. XX.XX.XXXX. Skonštatovanie súdu, že obžalovaný už fakticky nemôže páchať túto trestnú činnosť voči oboj poškodeným, pretože priamo zo zákona zanikla jeho vyživovacia povinnosť k nim sa zakladá na pravde a práve preto by mal obž. A. B. splatiť dlh na výživnom voči dcére, ako aj voči svojej manželke z titulu manželského výživného a to vo výške, ktorá im bola priznaná rozhodnutiami súdov, vyššie spomínanými v primeranej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia nakoľko trest, na ktorý bol obžalovaný súdom prvého stupňa odsúdený, je nedostatočný a neprimerane nízky. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súdu II. stupňa navrhuje, aby rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn.: 41T/27/2022 zo dňa 05.04.2023 s poukazom na § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zrušil, vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. rozhodol vo veci sám v zmysle ust. § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Na základe odvolania odvolateľa krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov v rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konanie, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli

odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine, treste a oslobodení obžalovaného spod obžaloby odôvodnil tým, že v období od 10.09.2021 až doposiaľ v C. a inde, si ako biologický otec D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky D. B., nar. XX.XX.XXXX na adrese C., E. C. F. XXXX/XX, úmyselne neplní riadne a včas svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, ktorá mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a ku ktorej bol taktiež zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prešove č.k.: 27P 239/2018-54 zo dňa 02.07.2019, právoplatným dňa 11.06.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2019, v zmysle ktorého mu súd nariadil prispievať na výživu D. B. sumou vo výške 150,-Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 24.09.2018 opakovane do budúca k rukám matky, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči dcére D. B. vo výške najmenej 1.050,- Eur,

- v období od 10.9.2021 až doposiaľ v C. a inde si ako manžel D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., E. C. F. XXXX/XX úmyselne neplní svoju povinnosť vyživovať iného, hoci rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 29Pc/66/2018-74 zo dňa 01.07.2019, právoplatným dňa 03.07.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2020 bol zaviazaný platiť z titulu manželského výživného pre manželku D. B. výživné vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky, počnúc dňom 24.09.2018 opakovane do budúca, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči manželke D. B. vo výške najmenej 700,- Eur.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej D. B. D., D. B. ml., výsluchom súdneho znalca MUDr. Martina Kováča, ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov .

Obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania, vyhlásil svoju nevinu. Ďalej uviedol, že keď pracoval ako vodič taxi služby tak riadne platil výživné. V septembri 2018 ho manželka vyhodila z bytu a požiadala o zvýšenie výživného. Keď toto výživné neplatil, bol mu v októbri 2020 zobrať vodičský preukaz a preto si už nemohol zarábať ako šofér taxi služby. Potom bol ešte chvíľu zamestnaný ako dispečer taxislužby. V súčasnej dobe má iba jeden príjem a to invalidný dôchodok vo výške 263,- Eur, 180,- Eur dáva na ubytovanie, 27,- Eur platí na lieky a zvyšok má na živobytie. On sa nemôže zamestnať pretože má vážne zdravotné problémy. On skutočne od 10.09.2021 až doposiaľ, neuhradil žiadnu sumu na dlžné výživné či už vo vzťahu k dcére alebo manželke.

Svedkyňa poškodená D. B. st. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný od 10.09.2021 až doposiaľ, sám neuhradil žiadnu sumu výživného a jej výživné chodí iba prostredníctvom exekúcie, keď exekútorka obžalovanému siahne peniaze z invalidného dôchodku. Ona sama má príjem iba skrz invalidný dôchodok vo výške 276,20,- Eur. Ona má vážne zdravotné problémy, je diabetička a po infarkte berie 21 liekov denne.

Svedkyňa poškodená D. B. ml. vo svojej výpovedi uviedla, že jej od 10.09.2021 zo strany otca neprišlo žiadne výživné. Ona v júny 2022 skončila školu SOU Mladost' ako vyučená čašníčka. Ako skončila školu, tak sa dala zaregistrovať na ÚPSVaR Prešov, ako uchádzačka o zamestnanie. S obžalovaným nie je v žiadnom kontakte, nedával jej dary a ani žiadne veci.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, prečin zanedbanie povinnej výživy spácha ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacov, za takýto čin odsúdený.

Obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že plneniu jeho vyživovacej povinnosti mu bráni jeho zlý zdravotný stav, ktorý mu znemožňuje zamestnať sa.

Z výsluchu súdneho znalca, G. G. H., zástupcu znaleckej organizácie Alfa s.r.o., ktorá vo veci podala znalecký posudok, č. 129/2022 súd zistil, že obžalovaný bol opakovane hospitalizovaný a liečil sa na chronickú obštrukčnú chorobu pľúc GOLD IV/D – akútne prepuknutie na podklade baktérie pseudomonas aeruginosa, stav po obojstrannom zápale pľúc na podklade baktérii pseudomonas aeruginosa a haemophilus influenzae v januári 2022, stav po zápale pravých pľúc s tvorbou hnisavých

ložisk – abscesov, v novembri 2021 bronchiálnu astmu, s ťažkou závislosťou na kortikoidoch – lieky proti zápalu, príznak obštrukčného spánkového apnoe ťažkého stupňa – zástava dýchania počas spánku s potrebou používania masky na dýchanie – BiPAP, cystickú – dutinkovú degeneráciu pľúc v poslednom štádiu, zmnoženie a zväčšenie lymfatických uzlín v medzihrudí a v oblasti pľúc vpravo, pľúcnu hypertenziu ťažkého stupňa, rozsiahle cystické – dutinkové rozšírenia priedušiek s prítomnosťou emfyzému – rozдутia s bulami s obrazom mozaiky obojstranne, stav po covidovej infekcii v marci 2022. Z medicínskeho hľadiska bol obžalovanému priznaný invalidný dôchodok od dátumu 01.05.1987, pričom nie je možné presne stanoviť typ práce, ktorú by mohol vykonávať v riadnom pracovnom pomere, prípadne na základe dohody o vykonaní práce. Pracovné zaradenie obžalovaného je v jeho prípade výrazne limitované jeho zdravotným stavom. Obžalovaný sa lieči na nevyliciteľnú chorobu, chronickú obštrukčnú chorobu pľúc s degeneratívnymi zmenami pľúc, v poslednom štádiu. Bežné denné činnosti mu spôsobujú únavu, pričom fyzická námaha tento stav ešte zhoršuje.

Podľa lekárskej správy zo dňa 3. februára 2023, sa u neho vykonávajú predtransplantačné vyšetrenia k transplantácii pľúc.

Podľa správy A. H. – KAM zo dňa 23.02.2022, bol obžalovaný u neho zamestnaný ako správca parkoviska od 01.09.2021 s dohodnutou pracovnou dobou 20 hodín týždenne. V septembri 2021 mu bola vyplatená čistá mzda vo výške 288,58,- Eur, v októbri 2021 vo výške 118,07,- Eur. Od 14.10. 2021 bol práceneschopný a jeho pracovný pomer bol ukončený pre jeho veľmi zlý zdravotný stav, dohodou k 31.12.2021.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov zo dňa 28.04.2022 je mu vyplácaný invalidný dôchodok vo výške 323,- Eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

V zmysle zákona č. 244/2021 Z. z. bola určená od 01.07.2021 suma životného minima vo výške 99,56,- Eur a v zmysle zákona č. 227/2022 Z. z. od 01.07.2022 vo výške 107,03,-Eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 27P/239/2018-54 zo dňa 02.07.2019, právoplatným dňa 11.06.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2019, bol obžalovaný zaviazaný platiť z titulu výživného pre dcéru D. B. ml., výživné vo výške 150,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky.

Rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 29Pc/66/2018-74 zo dňa 01.07.2019, právoplatným dňa 03.07.2020 a vykonateľným dňa 16.08.2020 bol obžalovaný zaviazaný platiť z titulu manželského výživného pre manželku D. B. st. výživné vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky.

Rozsudkom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 309Pc/16/2021-42 zo dňa 08.11.2021, právoplatným dňa 23.12.2022 a vykonateľným dňa 23.12.2022 bolo rozvedené manželstvo obžalovaného a poškodenej D. B. D..

Trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove, č.k.: 5T/25/2021-186 zo dňa 30.08.2021, právoplatným a vykonateľným dňa 18.09.2021, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, vo vzťahu k svojej dcére ako aj manželke za obdobie od 01.12.2019, pretože si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, tak ako na to bol zaviazaný vyššie uvedenými rozsudkami v civilnom konaní. Tento trestný rozkaz mu bol oznámený dňa 09.09.2021.

V prvom rade má súd zato, že sa musí vysporiadať s otázkou, za aké obdobie prichádza do úvahy, že si v ňom mal obžalovaný plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Tak ako je uvedené vyššie toto si mal plniť vždy do 15 dňa mesačne vopred. Keďže vyššie uvedený trestný rozkaz mu bol doručený dňa 09.09.2023, musel by uhradiť nasledujúce výživné za mesiac október 2021 v čase od 09.09.2021 do 15.09.2021, čo však neurobil. Výživné za september 2021, bol zaviazaný uhradiť do 15.08.2021, pričom toto obdobie je zahrnuté v skutkovej vete, vyššie uvedeného trestného rozkazu.

Vo vzťahu k dcére, by teda prichádzalo do úvahy konštatovanie, že si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil za obdobie mesiaca október 2021 až do júna 2022 vrátane, keďže jeho dcéra ukončila stredoškolské štúdium, práve koncom tohto mesiaca a v ďalšom štúdiu nepokračovala.

Vo vzťahu k manželke, by prichádzalo do úvahy konštatovanie, že si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil za obdobie mesiaca október 2021 až do decembra 2022 vrátane, keď bolo ich manželstvo rozvedené.

Po preskúmaní schopností, možností a majetkových pomerov, ma súd zato, že obžalovaný si nemohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére a manželke, tak ako na to bol zaviazaný, vyššie uvedenými rozsudkami v civilnom konaní. Predovšetkým mu v tom bránil jeho veľmi zlý zdravotný stav, ktorý mu znemožňoval sa riadne zamestnať. K jeho zhoršeniu došlo práve na začiatku rozhodného obdobia v mesiaci október 2021, keď musel ukončiť aj výkon práce, ktorý dovtedy vládol vykonávať. Súd nemal preukázané, žeby od toho času mu bol ponúknutý výkon práce, ktorý by aj napriek svojmu zdravotnému stavu, zvládol a on napriek tomu by to odmietol. Taktiež obžaloba súdu nepreukázala, žeby práve nejakú konkrétnu prácu, vedel aj pri svojom obmedzení zvládnuť vykonávať. Preto súd pri tejto parciálnej otázke, musel postupovať v zmysle zásady, v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Obžalovaný ma príjem iba z invalidného dôchodku a nemá žiadny majetok.

Na druhej strane, bol obžalovaný aj bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima. Preto bolo jeho povinnosťou, zariadiť si svoje veci tak, aby bol schopný v období od októbra 2021 do júna 2022, uhrádzať výživné aspoň vo výške 29,87,- Eur mesačne, t. j. celkovo vo výške 268,83,- Eur. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, či obžalovaný vedel o tejto skutočnosti a preto mu súd v tomto smere pričíta nevedomú nedbanlivosť v zmysle § 16 ods. 2 Tr. zákona.

Z takto uvedeného dôvodu, ho preto súd uznal vinným z nedbanlivostného prečinu zanedbanie povinnej výživy, podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona sa páchatel prečinu zanedbanie povinnej výživy, potrestá odňatím slobody od jedného roka do piatich rokov.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší

život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona, pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, pretože v rámci záverečnej reči sa k činu priznal a úprimne ho oľutoval. Príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona súd u obžalovaného nezistil.

Obžalovaný je invalidným dôchodcom s veľmi zlým zdravotným stavom. Jeho prvé tri odsúdenia sú zahladené, t. j. hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Štvrté odsúdenie, je súčasťou skutkovej vety tohto rozsudku a preto ho súd nemôže vyhodnotiť aj ako príťažujúcu okolnosť.

Po vyhodnotení všetkých hore uvedených okolnosti súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov, majúc za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Obžalovaný už fakticky nemôže páchať túto trestnú činnosť voči obom poškodeným, pretože priamo zo zákona, zanikla jeho vyživovacia povinnosť k nim.

Zároveň ma súd za to, že sú splnené podmienky v zmysle § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zákona. t. j., že vzhľadom na osobu obžalovaného a na okolnosti prípadu, výkon tohto trestu nie je nevyhnutný a preto mu výkon tohto trestu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Vo vzťahu k neplneniu si vyživovacej povinnosti voči bývalej manželke, ma súd zato, že z vyššie uvedených dôvodov, obžalovaný nebol schopný uhrádzať aj toto výživné, pretože mu to jeho osobné a majetkové pomery neumožňovali. Obidvaja trpia na závažné zdravotné problémy a ich životná úroveň je na rovnakej úrovni. Zákon o rodine, neustanovuje žiadnu minimálnu výšku vyživovacej povinnosti medzi manželmi.

Z takto uvedených dôvodov, má preto súd zato, že neboli naplnené všetky skutkové znaky žalovaného prečinu a u obžalovaného absentuje subjektívna stránka, zavinenie. Preto ho súd v tejto časti oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku a odvolania okresného prokurátora dospel k záveru, že okresný súd na zistení skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak to je v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil.

V prvom rade je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že okresný súd vzhľadom na znalecké dokazovanie, ktoré bolo vykonané pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní správne dospel k záveru, že obžalovaný vzhľadom na svoj zdravotný stav sa rozsah ochorení nebol spôsobilý v období, ktoré vymedzil okresný súd platiť výživné na svoju dcéru D. B. v rozsahu v akom bol zaviazaný rozsudkom okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/239/2018 zo dňa 02.07.2019, nakoľko v tom čase bol nezamestnaný a jeho majetkové pomery mu bránili v platení vo výške 150,- Eur mesačne na svoju dcéru. Následne okresný súd správne dospel k záveru keď uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona z nedbanlivosti a určil vyživovaciu povinnosť v zmysle zákona č. 244/2020 Z.z o životnom minime vo výške 99,56 Eur a v zmysle zákona č. 227/2022 Z.z. od 01.07.2022 vo výške 107,03 Eur, pričom sa hľadá podľa ustanovenia § 62 ods. 3 zákona o uhradenie podľa ktorého každý rodič by dal svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaplatené neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Čo sa týka druhu trestu a jeho výšky, aj tu podľa názoru krajského súdu a najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona keďže sa u obžalovaného jednalo o páchanie trestného činu v skúšobnej dobe a opakovane toho istého trestného činu nepristúpil k ukladaniu nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaný nespáchal úmyselný trestný čin a keď v súlade so zákonom pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti uložil obžalovanému trest vo výmere 16 mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 psím. a/ Tr. zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov.

Čo sa týka neplnenia vyživovacej povinnosti voči bývalej manželke aj krajský súd mal za to, že obžalovaný nemohol toto výživné v sume 100,- Eur mesačne platiť, pretože mu v tom bránili jeho osobné a majetkové pomery, ktoré sú zrejmé s vykonaným dôkazom okresným súdom a ktoré sú uvedené aj vo výrokovej časti resp. v odôvodnení rozsudku okresného súdu, s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje. Tu je potrebné uviesť vo vzťahu k poškodenej B. staršej, že tak obžalovaný ako aj táto trpia na závažné zdravotné problémy a ich životná úroveň je v podstate na rovnakej úrovni, pričom zákon o rodine neustanovuje žiadnu minimálnu výšku vyživovacej povinnosti medzi manželmi. Preto okresný súd správne dospel k záveru keď obžalovaného spod tohto skutku obžaloby okresného prokurátora oslobodil, nakoľko skutok nie je trestným činom.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.